

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 14 listopada 2014 roku powód, (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego, B. B. (1) kwoty 125.718,63 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego i opłatą manipulacyjną w kwocie 19,65 zł. W uzasadnieniu wskazał, że stroną pozwaną oraz (...) S.A (poprzednika prawnego (...) Bank (...) S.A.) łączyła umowa bankowa z dnia 7 sierpnia 2009 roku nr (...), na podstawie której bank oddał do dyspozycji pozwanego środki pieniężne w ustalonej wysokości, natomiast pozwany zobowiązał się do ich zwrotu wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego zobowiązania, wobec czego bank wypowiedział przedmiotową umowę, a następnie wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, stwierdzający wysokość wymagalnych roszczeń. Z wniosku pierwotnego wierzyciela prowadzone było również postępowanie egzekucyjne, które nie doprowadziło do wyegzekwowania należności stwierdzonej (...). Powód podkreślił, że nabył wierzytelność dochodzoną niniejszym pozwem na skutek umowy datio in solutum zawartej z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową (do której (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł aportem wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek). Dodatkowo wskazał, że na dochodzoną pozwem kwotę 125.718,63 zł składa się suma niespłaconej kwoty należności głównej (kapitał) w wysokości 91.334,36 zł oraz skapitalizowana kwota odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w wysokości 34.384,27 zł, co zostało uwzględnione również w wyciągu z ksiąg rachunkowych powodowego Funduszu.

(pozew- k. 3-6)

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że powód nie udowodnił, że przysługuje mu roszczenie dochodzone pozwem., nie załączył dokumentów na potwierdzenie istnienia roszczenia, nie wykazał, że nabył wierzytelność, nie udowodnił wysokości dochodzonego roszczenia ani - podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia - nie przedstawił dowodu na przerwanie biegu przedawnienia roszczeń. W ocenie pozwanego strona powodowa nie wykazała, że wymagalność roszczenia zaistniała z dniem 8 października 2014 roku. Ponadto nadmienił, że do pozwu została załączona inna umowa zawarta przez (...) S.A.- tj. umowa limitu firmowego (...) z dnia 27 maja 2008 roku, której pozwany nie kwestionuje, lecz nie jest to umowa na mocy, której powód nabył roszczenie przeciwko pozwanemu. Umowa ta została wypowiedziana przez bank w dniu 25 listopada 2010 roku i zdaniem pozwanego z tą datą rozpoczął się bieg przedawnienia roszczeń. Dodatkowo pozwany wskazał, że bieg przedawnienia roszczeń banku względem niego został przerwany wnioskiem datowanym na 26 listopada 2010 roku, zaś rozpoczął bieg na nowo z chwilą nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dniem 3 marca 2011 roku. Nadto pozwany podkreślił, że bankowy tytuł egzekucyjny dotyczył umowy nr (...), nie zaś umowy wskazanej przez powoda nr (...) o nieznanym numerze (...). W ocenie pozwanego trzyletni okres przedawnienia roszczenia upłynął w dniu 3 marca 2014 roku, a w związku z tym, że powództwo zostało wniesione w dniu 14 listopada 2014 roku winno zostać oddalone.

(odpowieź na pozew- k. 91-96)

W replice na odpowiedź na pozew powód podtrzymał wnioski i żądania zawarte w pozwie, podnosząc że roszczenie nie uległo przedawnieniu, a zarzut pozwanego jest bezzasadny. Powołał się m.in. na to, że z dniem złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji w oparciu o (...) z klauzulą wykonalności po raz kolejny został przerwany bieg terminu przedawnienia, który do dnia wytoczenia powództwa nie rozpoczął swojego biegu na nowo. Ponadto strona powodowa nadmieniła, że przedłożonymi dokumentami wykazała nabycie wierzytelności dochodzonej pozwem, zaś numery przyporządkowanie umowom nadawane są przez system wewnętrzny banku i brak jest podstaw do kwestionowania tejże numeracji.

(pismo- k. 104-105)

W odpowiedzi pozwany podtrzymał swe dotychczasowe stanowisko i wniósł o oddalenie powództwa w całości, podtrzymując, że powód nie udowodnił roszczenia, nie wykazując związku roszczeń z umowy z dnia 7 sierpnia 2009 roku z innymi dokumentami (pismo- k. 111-112)

Na rozprawie w dniu 17 maja 2016 roku pełnomocnik powoda nie stawił się, natomiast pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa.

(protokół rozprawy z dnia 17 maja 2016r.- k. 129-131)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód - (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. jest wpisany do rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy pod numerem (...) 908. Reprezentowany jest przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Spółka Akcyjna z (...) w W. wpisane do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Krajowy Rejestr Sądowy pod numerem (...).

(wyciąg z rejestru- k. 22, odpis z KRS- k. 24)

Pozwany- B. B. (1) jest wpisany do Centralnej Ewidencji i (...) o Działalności Gospodarczej pod numerem (...). Do przedmiotu jego działalności, prowadzonej pod nazwą B. B. (1) PPHU (...), należy m.in. działalność w zakresie produkcji mebli biurowych i sklepowych.

(wydruk z (...) k. 2)

W dniu 27 maja 2008 roku między pozwanym B. B. (1) a (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. została zawarta Umowa Limitu Firmowego (...) nr (...), na podstawie której bank zobowiązał się udostępnić kredytobiorcy środki pieniężne w ramach odnawialnego limitu kredytowego w wysokości określonej przez bank w odrębnym „potwierdzeniu uruchomienia kredytu firmowego”, na warunkach określonych w umowie i regulaminie (§ 1 ust. 1), z przeznaczeniem na finansowanie bieżącej działalności kredytobiorcy, na okres 12 miesięcy, licząc od daty postawienia kredytu do dyspozycji kredytobiorcy (§ 2 i 3).

Zgodnie z § 8 umowy kredytobiorca wyraził zgodę na dokonanie przez bank przelewu wierzytelności z tytułu umowy na osoby trzecie, w tym na towarzystwo funduszy inwestycyjnych tworzących fundusz sekurytyzacyjny albo na fundusz sekurytyzacyjny, jak również poddał się egzekucji na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego, który nabędzie taką wierzytelność. Natomiast zgodnie z § 10- Bank ma prawo powierzenia wykonania czynności windykacyjnych innemu podmiotowi (firma zewnętrzna) oraz prawo do sprzedania swoich wierzytelności bez uprzedniego poinformowania o tym kredytobiorcy.

(umowa- k. 40-41)

Dodatkowo kredytobiorca (pozwany) w zakresie roszczeń banku z w/w umowy poddał się egzekucji prowadzonej na podstawie bankowego tytułu wykonawczego, wystawionego w trybie art. 97 ust. 1-2 ustawy - Prawo Bankowe, do kwoty 200.000 zł.

(oświadczenie o poddaniu się egzekucji- k. 42)

W dniu 5 czerwca 2008 roku (...) wystawił dokument pod nazwą „Potwierdzenie uruchomienia kredytu firmowego” z umowy nr (...).

(„Potwierdzenie uruchomienia kredytu firmowego”- k. 106)

W dniu 10 lipca 2009 roku między pozwanym a bankiem (...) zostało zawarte „Porozumienie o restrukturyzacji zadłużenia wynikającego z Umowy Limitu Firmowego (...) (od dnia 26.05.2008 r. oferowanego pod nazwą L. (...)) nr (...) z dnia 27/05/2008”. Strony oświadczyły, że kredytobiorca posiada zadłużenie wobec banku z tytułu Umowy Limitu Firmowego, które wg stanu na dzień 6 lipca 2009 roku wynosiło 106.802,63 zł, kredytobiorca zaś oświadczył, że uznaje roszczenia z tytułu w/w umowy, co do zasady oraz co do wysokości zadłużenia (§ 1 ust. 1 i 2). Bank oraz kredytobiorca postanowili, że w/w zadłużenie wraz z wierzytelnościami, o których mowa w niniejszym porozumieniu, zostanie spłacone na zasadach określonych w porozumieniu oraz regulaminie kredytowania przedsiębiorców w (...).

Okres spłaty ostatecznej kwoty restrukturyzacji wraz z odsetkami ustalono na 86 miesięcy, licząc od dnia wejścia w życie porozumienia (§ 2 ust. 1).

Zgodnie z § 8 ust. 1 porozumienie może zostać rozwiązane przez bank bez wypowiedzenia ze skutkiem natychmiastowym we wszystkich przypadkach wskazanych w regulaminie, jako powody wypowiedzania umów przez bank, a także w przypadku:

- a) zagrożenia niewypłacalnością lub otwarciem postępowania naprawczego kredytobiorcy,
- b) niewywiązywania się przez kredytobiorcę z obowiązków i postanowień porozumienia lub złożenia w niniejszym porozumieniu przez kredytobiorcę jakiegokolwiek nieprawdziwego oświadczenia lub przekazania bankowi przez kredytobiorcę nieprawdziwych informacji lub oświadczeń.

(porozumienie o restrukturyzacji zadłużenia- k. 43-44)

W zakresie powyższego porozumienia pozwany również poddał się egzekucji prowadzonej na podstawie bankowego tytułu wykonawczego, wystawionego w trybie art. 97 ust. 1-2 ustawy - Prawo Bankowe, do kwoty 213.605,26 zł.

(oświadczenie o poddaniu się egzekucji- k. 45)

W dniu 7 sierpnia 2009 roku (...) wystawił dokument dotyczący powyższego porozumienia o restrukturyzacji, **wskazujący nr umowy (...)** oraz datę postawienia środków do dyspozycji klienta – tj. 7 sierpnia 2009 roku.

(dokument - k. 107)

W początkowym okresie trwania umowy kredytu pozwany dokonywał regularnych spłat, następnie zaprzestał spłacania rat w terminach ustalonych w umowie.

(przesłuchanie pozwanego- protokół rozprawy z dnia 17 maja 2016 r.- k. 130)

W związku z naruszeniem przez stronę pozwaną postanowień umowy bank wypowiedział przedmiotową umowę. Rozwiązanie Umowy Limitu Firmowego (...), zmienionej w/w porozumieniem o restrukturyzacji nastąpiło w dniu 25 listopada 2010 roku.

(okoliczność bezsporna, nadto: zaświadczenie banku- k. 46)

W dniu 26 listopada 2010 roku na podstawie ksiąg banku (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce został wystawiony przeciwko pozwanemu B. B. (2) Tytuł Egzekucyjny, nr 1250 (...) na łączną kwotę 105.371,93 zł - z tytułu w/w umowy limitu firmowego, zmienionej porozumieniem o restrukturyzacji z dnia 10 lipca 2009 roku.

(bankowy tytuł egzekucyjny- k. 4-5 zał. akt sprawy cywilnej- II 1 Co 2873/11)

Pismem nadanym w dniu 30 listopada 2010 roku (...) S.A. złożył do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi wniosek o nadanie klauzuli wykonalności powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Wniosek ten

zarządzeniem z dnia 20 stycznia 2011 roku zwrócono z powodu bezskutecznego upływu terminu do uzupełnienia jego braków formalnych.

(wniosek- k. 2, zarządzenie- k. 32 zał. akt sprawy cywilnej- II 1 Co 2873/11).

Pismem nadanym w dniu 4 lutego 2011 roku (...) S.A. wniósł o ponowne rozpatrzenie powyższego wniosku, po uprzednim zarejestrowaniu pod nową sygnaturą akt.

(pismo- k. 34, koperta- obwoluta zał. akt II 1 Co 2873/11).

Zarządzeniem z dnia 28 lutego 2011 roku wpisano sprawę pod nowy numer repertorium (zarządzenie- k. 35 zał. akt II 1 Co 2873/11).

Postanowieniem z dnia 3 marca 2011 roku, w sprawie sygn. akt II 1 Co 2873/11 Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi- na skutek wniosku skutecznie złożonego w dniu 4 lutego 2011 roku - nadał (...) nr 1250 (...) wystawionemu przeciwko dłużnikowi B. B. (1) klauzulę wykonalności, z zastrzeżeniem że może on stanowić podstawę egzekucji do łącznej kwoty nie przekraczającej 200.000 zł. Ponadto na rzecz Banku zasądzono kwotę 67 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

(postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności- k. 36 zał. akt II 1 Co 2873/11).

Na podstawie w/w (...) pismem z dnia 19 lipca 2011 roku dnia (...) S.A. złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi T. G. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanemu B. B. (1) poprzez wszczęcie egzekucji z ruchomości dłużnika, z nieruchomości, z rachunku bankowego, z wynagrodzenia za pracę, zajęcie i sprzedaż licytacyjną domeny www.baltexim.pl oraz egzekucji z wierzytelności i praw dłużnika.

(wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego- k. 1 zał. akt egzekucyjnych Km 550/14).

Pismem z dnia 21 lipca 2011 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 12 sierpnia 2011 roku, pozwany został zawiadomiony o wszczęciu egzekucji w sprawie sygn. akt Km 1400/11.

(zawiadomienie i zwrotne potwierdzenie odbioru- k. 6 zał. akt egzekucyjnych Km 55/14).

Postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi T. G. z dnia 21 lutego 2014 roku przekazano sprawę Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi M. J.. Zaległość dłużnika ustalono na kwotę: 84.512,65 zł należności głównej, 45.919,38 zł odsetek od dnia 21.02.2014r. + dalsze odsetki od 22.02.2014r. po 32,90 zł dziennie, 900 zł kosztów zastępstwa w egzekucji i 600 zł innych kosztów. Koszty postępowania egzekucyjnego ustalono na łączną kwotę 355,77 zł, obciążając nimi dłużnika.

(postanowienie o przekazaniu sprawy- k. 108)

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2015 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi M. J., w sprawie toczącej się po przekazaniu pod sygn. Km 550/14, stwierdziła, że postępowanie egzekucyjne prawa użytkownika wieczystego oraz prawa własności budynków stanowiących odrębną nieruchomość umorzyło się z mocy samego prawa. Postanowiono nadal prowadzić postępowanie egzekucyjne w zakresie kosztów egzekucyjnych, przyznano wierzycielowi koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym na kwotę 900 zł oraz ustalono koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 7.367,03 zł.

(postanowienie- k. 20 zał. akt egzekucyjnych Km 550/14)

Natomiast postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015 roku Komornik Sądowy M. J. postanowiła postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 550/14 przyłączyć do postępowania w sprawie Km 992/14 z wniosku J. K. prowadzonego

z prawa użytkowania wieczystego i własności budynku stanowiącego odrębną nieruchomość. Obie sprawy postanowiono prowadzić pod sygn. akt Km 992/14.

(postanowienie z dnia 11.12.2015r.- k. 30 zał. akt egzekucyjnych Km 550/14)

Poprzednikiem prawnym (...) Bank (...) S.A. był (...) S.A., który w dniu 19 września 2011 roku wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce. (...) S.A. została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 19 września 2011 roku pod numerem (...). Podstawą zmian w Krajowym Rejestrze Sądowym była decyzja Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 29 sierpnia 2011 roku nr (...)/ (...)(...) zezwalająca (...) S.A. z siedzibą w A. na utworzenie banku w (...) spółki akcyjnej pod firmą (...) Spółka Akcyjna.

(postanowienie o wykreśleniu z KRS- k. 27, wyciąg z decyzji Komisji Nadzoru Finansowego- k. 28, odpis pełny z KRS spółki (...)- k. 70-72, odpis pełny z (...) Bank (...) S.A.- k. 73-86)

W dniu 8 października 2014 roku (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł aportem do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej wkład niepieniężny- wymagalne wierzytelności pieniężne z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek, w tym roszczenia o wszelkie świadczenia uboczne związane z tymi kredytami. Wniesienie aportem wierzytelności odbyło się przez zmianę umowy spółki w formie aktu notarialnego (Rep. A nr 12378/2014), sporządzonego przez notariusza M. W., stanowiącym załącznik do aktu notarialnego zmiany umowy spółki komandytowej pod indywidualnie nadanym numerem (oświadczenie- k. 59, załącznik- k. 62-64, odpis z KRS spółki (...)- k. 31, 32, wypis z aktu notarialnego Rep. A nr (...)- k. 66-69)

W dniu 24 października 2014 roku między (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w W. a powodem - (...) została zawarta umowa świadczenia w miejsce wykonania (datio in solutum), na mocy której (...) sp. z o.o. sp.k. w celu zwolnienia się ze spełnienia świadczenia pieniężnego w postaci zapłaty na rzecz Funduszu określonej kwoty spełniła inne świadczenie w postaci przelewu na rzecz Funduszu wierzytelności z tytułu umów bankowych, przysługujących (...) Bank (...) S.A. jako wierzycielowi pierwotnemu, wskazanych w załączniku nr 4a do umowy uzupełniającej („portfel wierzytelności”), które zostały wniesione aportem do (...) sp. z o.o. sp.k. w dniu 8 października 2014 roku. Ponadto strony oświadczyły, że własność „portfela wierzytelności” przechodzi na Fundusz, zaś zobowiązanie (...) sp. z o.o. sp. k. w stosunku do Funduszu wygasa (§ 2). Fundusz zobowiązał się do powiadomienia dłużników z tytułu wierzytelności objętych portfelem wierzytelności o fakcie przejścia na Fundusz tych wierzytelności (§ 3).

(umowa świadczenia w miejsce wykonania- k. 65)

W dniu 7 sierpnia 2015 roku (...) Bank (...) S.A. i (...) sp. z o.o. sp.k. sporządziły oświadczenie, w którym potwierdzono, że aktem notarialnym z dnia 8 października 2014 roku Bank jako komandytariusz spółki (...) wniósł do tej spółki wkład niepieniężny w postaci wymagalnych wierzytelności pieniężnych, wynikających z umów kredytowych. Wskazano, że ze względu na tajemnicę bankową każda z wierzytelności została zanonimizowana poprzez oznaczenie jej indywidualnym numerem nadanym przez bank i określonym w załączniku do aktu notarialnego. Strony oświadczyły również, że indywidualne numery wierzytelności wskazane w akcie notarialnym dotyczą wierzytelności wskazanych w załączniku do oświadczenia. Załącznik zaś przyporządkowuje każdy indywidualny numer wierzytelności wskazanej w akcie notarialnym do danych konkretnej wierzytelności będącej przedmiotem wkładu niepieniężnego, na które składają się w szczególności dane indywidualizujące osobę dłużnika, czynność bankową, z której wynika wierzytelność i wysokość wierzytelności.

(oświadczenie- k. 59 + notarialne poświadczenie zgodności podpisów- k. 60)

Aneksem z dnia 12 sierpnia 2015 roku zmieniono umowę świadczenia w miejsce wykonania w ten sposób, że obok elektronicznego zestawienia wierzytelności, stanowiącego Załącznik nr 1 do umowy, dodano Załącznik nr 2 będący papierową wersją Załącznika nr 1 (pisemne zestawienie pozostałych wierzytelności).

(Aneks- k. 51-52, poświadczenia notarialne- k. 53-54, załącznik nr 2 - k. 55-58)

Pismem z dnia 4 listopada 2014 roku skierowanym do pozwanego (...) Bank (...) S.A. poinformował, że wierzytelności z tytułu umów podpisanych z bankiem ze zmianami wraz z prawami z tytułu tych umów zostały przeniesione na powodowy Fundusz (...) (pismo- k. 39).

W dniu 14 listopada 2014 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...) stwierdzający wysokość zobowiązania pozwanego z tytułu umowy nr (...) wg stanu na dzień wystawienia wyciągu w kwocie 125.718,63 zł. Wskazano, że na kwotę wymagalnego zadłużenia składają się: kwota 91.334,36 zł z tytułu kapitału oraz kwota 34.384,27 zł z tytułu odsetek.

(wyciąg z ksiąg funduszu- k. 36, załącznik- k. 37-38)

Pozwany nie uiszczył na rzecz powoda żądanej pozwem należności.

(okoliczność bezsporna)

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano na podstawie powołanych dokumentów zawartych w aktach sprawy oraz przesłuchania pozwanego, jak i dokumentów zawartych w aktach sprawy cywilnej II 1 Co 2873/11 i aktach egzekucyjnych Km 550/14. Przedstawione wyżej okoliczności nie zostały w skuteczny sposób zakwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe doprowadziło do wniosku, że w dniu 27 maja 2008 roku między pozwanym B. B. (1) a (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. została zawarta Umowa Limitu Firmowego (...) nr (...), na podstawie której bank zobowiązał się udostępnić kredytobiorcy środki pieniężne w ramach odnawialnego limitu kredytowego. Następnie w dniu 10 lipca 2009 roku między pozwanym a bankiem (...) zostało zawarte „Porozumienie o restrukturyzacji zadłużenia” wynikającego z powyższej umowy limitu firmowego, na podstawie którego ustalono zasady spłat. W potwierdzeniu uruchomienia kredytu firmowego z dnia 5 czerwca 2008 roku wskazano numer umowy kredytowej BL (...) i nazwę kredytu – limit firmy plus, zaś w potwierdzeniu uruchomienia kredytu zrestrukturyzowanego z dnia 7 sierpnia 2009 roku powołano się na porozumienie restrukturyzacyjne limitu firmowego plus o numerze BL (...) z dnia 27 maja 2008 roku i wskazano numer umowy kredytowej BL (...) (k. 106-107). Tym samym zarzut pozwanego, że do pozwu załączono inną umowę ((...) z 27 maja 2018 roku) niż wynikająca z treści wskazanej w uzasadnieniu pozwu ((...) z 7 sierpnia 2009 roku) nie zasługuje na uwzględnienie. Data 7 sierpnia 2009 roku to data postawienia środków do dyspozycji pozwanego z umowy kredytowej BL (...) powstałej wskutek porozumienia o restrukturyzacji limitu firmowego plus nr BL (...) z dnia 27 maja 2008 roku (k. 107).

Bezspornym w sprawie niniejszej było, że w związku z niewywiązywaniem się przez stronę pozwaną z przyjętego zobowiązania polegającym na braku regulowania płatności w terminach ustalonych w umowie bank wypowiedział powyższą umowę w dniu 25 listopada 2010 roku. Poza sporem pozostaje również to, że bank wystawił następnie bankowy tytuł egzekucyjny, stwierdzając w nim wysokość wymagalnych roszczeń względem pozwanego, a postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 3 marca 2011 roku przedmiotowemu (...) nadano klauzulę wykonalności. Bezspornym jest również fakt, że z wniosku pierwotnego wierzyciela prowadzone było postępowanie egzekucyjne, które jednak nie doprowadziło do wyegzekwowania należności.

Nie zasługuje na uwzględnienie żaden z pozostałych zarzutów pozwanego podniesionych w tej sprawie.

Po pierwsze, niezasadny jest zarzut pozwanego dotyczący nieudowodnienia przez powoda skutecznego nabycia wierzytelności dochodzonej niniejszym pozwem.

W pozwie powód wskazał, że wywodzi swe roszczenie z umowy bankowej z dnia 7 sierpnia 2009 roku nr (...) zawartej przez (...) S.A. (poprzednika prawnego (...) Bank (...) S.A.) z pozwanym B. B. (1). Jednocześnie do pozwu zostały załączone: Umowa Limitu Firmowego (...) nr (...) z dnia 27 maja 2008 roku, Porozumienie o restrukturyzacji zadłużenia wynikającego z Umowy Limitu Firmowego (...) z dnia 10 lipca 2009 roku, oznaczone następnie wewnętrznym numerem (...), zaświadczenie banku o wypowiedzeniu, bankowy tytuł egzekucyjny nr 1250 (...), wniosek o nadania klauzuli wykonalności (...) oraz postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Środki z umowy porozumienia o restrukturyzacji zadłużenia zostały przekazane do dyspozycji klienta w dniu 7 sierpnia 2009 roku, tak więc powód określając datę umowy bankowej powoływał się w istocie na datę uruchomienia tzw. kredytu zrestrukturyzowanego, co nie zmienia faktu, że przedmiotowe porozumienie o restrukturyzacji było wynikiem powstania zadłużenia z Umowy Limitu Firmowego (...) z dnia 27 maja 2008 roku, której to umowy- co należy podkreślić- pozwany nie kwestionuje.

Ponadto wyżej wskazanej umowie kredytu oraz umowie porozumienia o restrukturyzacji zostały przyporządkowane numery nadane przez system wewnętrzny banku. W Załączniku nr 1 do umowy datio in solutum oraz w Załączniku nr 2 do Aneksu do tejże umowy wymieniono poszczególne wierzytelności, będące przedmiotem cesji. Pod pozycją 34020 wskazano wierzytelność przeciwko pozwanemu o numerze (...) scharakteryzowaną również przez datę uruchomienia kredytu, datę rozwiązania umowy, dane kredytobiorcy, datę wystawienia (...) i sygnaturę akt komorniczych z ostatniego prowadzonego w sprawie postępowania, a zatem za bezzasadne należy uznać twierdzenie pozwanego jakoby powód nie przedstawił umowy, z której dochodzi roszczeń.

Pozwany nie kwestionował zawarcia Umowy Limitu Firmowego (...) z dnia 27 maja 2008 roku oznaczonej numerem (...), zaprzeczając jedynie zawarciu umowy o numerze (...) i podnosząc brak przedstawienia tej umowy przez powoda. Jak wynika jednak z przedłożonych dokumentów umowie „Porozumienia o restrukturyzacji zadłużenia...” z dnia 10 lipca 2009 roku nadano następnie wewnętrzny numer bankowy- (...), przy czym porozumienie obejmowało niewątpliwie restrukturyzację zadłużenia wynikającego z Umowy Limitu Firmowego (...) z dnia 27 maja 2008 roku. Co więcej w treści § 1 porozumienia strony oświadczyły, że Bank jest wierzycielem kredytobiorcy (tj. pozwanego B. B. (1)) z tytułu przedmiotowej umowy limitu firmowego, a kredytobiorca posiada zadłużenie, które wg stanu na dzień 6 lipca 2009 roku wynosiło łącznie 106.802,63 zł. A zatem trudno było uznać twierdzenia pozwanego o braku istnienia umowy oznaczonej nr (...) (tj. porozumienia) za wiarygodne, tym bardziej, że w § 1 ust. 2 kredytobiorca (pozwany) oświadczył, że uznaje roszczenia banku z tytułu umowy, co do zasady oraz co do wysokości zadłużenia. Samo natomiast zawarcie porozumienia o restrukturyzacji wynika de facto z istnienia zadłużenia wynikającego z umowy limitu firmowego, której to pozwany wszak nie kwestionuje. Należy podzielić przy tym występujący w orzecznictwie pogląd, iż wniosek o restrukturyzację zadłużenia z umowy kredytowej ujawnia świadomość bycia dłużnikiem, a więc jest tym samym uznaniem niewłaściwym długu (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 15 marca 2013 roku że (sygn. akt VI ACa 1214/12, opubl. L.).

Na potwierdzenie zaś skutecznej cesji wierzytelności z w/w umowy zawartej przez pozwanego z (...) S.A. strona powodowa przedłożyła szereg dokumentów w postaci: umowy o świadczenie w miejsce wykonania z dnia 24 października 2014 roku wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika, wypis z aktu notarialnego wraz z wykazem wierzytelności, odpis pełny z (...) Bank (...) S.A., odpis z KRS spółki (...), wyciąg z Decyzji Komisji Nadzoru Finansowego z notarialnym poświadczeniem zgodności odpisu z oryginałem, oświadczenie (...) Bank (...) S.A. i (...) sp. z o.o. sp.k. wraz z załącznikiem oraz Aneks nr (...) do umowy datio in solutum wraz z załącznikiem nr 2, będącym pisemnym zestawieniem pozostałych wierzytelności- obok zestawienia elektronicznego. Brak jest podstaw, aby załączonym dokumentom odmówić wiarygodności w związku z czym Sąd uznał, że doszło do skutecznego przejścia wierzytelności dochodzonej w niniejszym postępowaniu na stronę powodową.

Ponadto w dniu 7 sierpnia 2015 roku (...) Bank (...) S.A. i (...) sp. z o.o. sp.k. sporządziły oświadczenie, w którym potwierdzono, że aktem notarialnym z dnia 8 października 2014 roku Bank jako komandytariusz spółki (...) wniósł do tej spółki wkład niepieniężny w postaci wymagalnych wierzytelności pieniężnych, wynikających z umów kredytowych. Wskazano, że ze względu na tajemnicę bankową każda z wierzytelności została zanonimizowana poprzez oznaczenie jej

indywidualnym numerem nadanym przez bank i określonym w załączniku do aktu notarialnego. Strony oświadczyły również, że indywidualne numery wierzytelności wskazane w akcie notarialnym dotyczą wierzytelności wskazanych w załączniku do oświadczenia. Załącznik zaś przyporządkowuje każdy indywidualny numer wierzytelności wskazanej w akcie notarialnym do danych konkretnej wierzytelności będącej przedmiotem wkładu niepieniężnego, na które składają się w szczególności dane indywidualizujące osobę dłużnika, czynność bankową, z której wynika wierzytelność i wysokość wierzytelności.

Należy wskazać, że w wyniku przelewu wierzytelności banku (art. 509 k.c.) następuje tylko zmiana osoby, względem której dłużnik jest zobowiązany. W następstwie zawarcia umowy przelewu nie następuje natomiast zmiana przedmiotu świadczenia, ani też zmiana podstawy prawnej świadczenia. Rozstrzygające zatem znaczenie dla kwalifikacji roszczenia ma moment jego powstania. Pomimo przelewu wierzytelności na rzecz podmiotu, który nie jest bankiem, dotychczasowa sytuacja prawna dłużnika zostaje więc utrzymana. W konsekwencji przysługuje mu wobec nabywcy wierzytelności zarzut przedawnienia na takich samych warunkach, jakie przysługiwałyby mu wobec banku, z którym wiązała go umowa kredytowa (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 lutego 2014 r., I ACa 687/13, LEX nr 1437877).

To sprawa, że po wtóre, niezasadny jest też zarzut pozwanego dotyczący nieudowodnienia przez powoda wysokości roszczenia. Podkreślić w tym miejscu wypada, iż dowodem potwierdzającym wysokość roszczenia jest też treść bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego w oparciu o treść art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe. Należy wskazać, że w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sąd bada nie tylko przesłanki z art. 786² KPC, ale także czy dokument przedłożony przez bank spełnia wynikające z przepisów prawa bankowego przesłanki ważności i skuteczności bankowego tytułu egzekucyjnego, a nadto inne wymogi, które dotyczą każdego tytułu egzekucyjnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2009 roku sygn. akt III CZP 90/09).

Po trzecie wreszcie, nie zasługuje na uwzględnienie podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia. Pozwany uzasadniając ten zarzut wskazał, że trzyletni okres przedawnienia, liczony powinien być od dnia nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, to jest od dnia 3 marca 2011 roku, a zatem upłynął on w dniu 3 marca 2014 roku. Rozumowanie to jest niesłuszne.

Zgodnie z treścią art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenie okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

W art. 125 k.c. przewidziano wprawdzie wydłużenie terminu przedawnienia do 10 lat, niezależnie od długości terminu określonego w przepisie szczególnym dla danego rodzaju roszczeń - w odniesieniu do roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem organów wskazanych w tym przepisie, lub ugodą przed nimi zawartą. Jednak rozszerzenie skutku z art. 125 k.c. na bankowe tytuły egzekucyjne nie znajduje uzasadnienia. Inne racje przemawiają bowiem za uznaniem określonego tytułu jako wystarczającego do nadania klauzuli wykonalności, inne zaś za wprowadzeniem dłuższego terminu przedawnienia. Postępowanie klauzulowe, toczące się na skutek wniosku banku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, nie ma charakteru postępowania rozpoznawczego, w którym sąd bada zasadność roszczenia powoda, ale ma jedynie na celu sprawdzenie formalnych przesłanek nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, a nie jego merytoryczne badanie. Nadając klauzulę wykonalności, sąd stwierdza, że wystawiony przez bank tytuł nadaje się do realizacji w drodze egzekucji. Ustalenie natomiast, czy dochodzona przez bank należność rzeczywiście istnieje i czy została wskazana w bankowym tytule egzekucyjnym we właściwej wysokości, wykracza poza zakres kognicji sądu przy nadawaniu klauzuli wykonalności (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 lutego 2014 r., I ACa 687/13, LEX nr 1437877).

Zatem roszczenie wierzyciela z tytułu kredytu względem kredytobiorcy, w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny, ulega przedawnieniu z chwilą upływu 3-letniego terminu przedawnienia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 listopada 2015 r., I ACa 664/15, LEX nr 1950332). W rozpoznawanej sprawie znajdzie więc zastosowanie trzyletni termin przedawnienia (art. 118 k.c.).

Natomiast z treści art. 123 k.c. wynika, że bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, albo przez wszczęcie mediacji. Zgodnie zaś z art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Jednakże w razie przerwania biegu przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (§ 2). informacje o jednostce

Przerwanie biegu terminu przedawnienia ma skutek niweczący w stosunku do biegu tego terminu; oznacza to, że czas terminu przedawnienia, który upłynął do czasu zaistnienia przerwy, uważa się za niebyły (inaczej niż przy zawieszeniu biegu terminu przedawnienia, w przypadku którego po ustaniu przyczyny zawieszenia, termin przedawnienia biegnie w dalszym ciągu, jako dalsza część czasu, który upłynął do momentu zawieszenia). Dłużnik, po przerwaniu biegu terminu przedawnienia, znajduje się w takim położeniu prawnym, jaki istniał, gdy jego roszczenie stało się wymagalne; bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się bowiem od początku, od następnego dnia po zakończeniu przerwy (art. 124 k.c.) (por. wyrok

Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 października 2014 r., I ACa 562/14, opubl. L.).

W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, iż samo wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego nie przerywa przedawnienia roszczenia, albowiem nie stanowi czynności podjętej przed Sądem lub innym organem powołanym do rozpoznania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju i nie jest też przedsięwzięte bezpośrednio w celu dochodzenia ustalenia, zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Nie spełnia więc wymogów z przepisu art. 123 § 1 pkt 1 k.c. (por. SN z wyroku z dnia 30 sierpnia 2003 r., sygn. akt II CKN 363/01, opubl. L.).

W zakresie zaś wpływu wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu na przerwanie biegu przedawnienia dominuje pogląd, zawarty w uchwale Sądu Najwyższego z 16 stycznia 2004 roku (sygn. akt III CZP 101/03, OSNC 2005/4/58, OSP 2007/9/106, Wokanda 2004/10/1, Wokanda 2004/3/2, Biul.SN 2004/1/7, Pr.Bankowe 2004/12/7, M.Prawn. 2004/22/1045), iż wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg przedawnienia (tak też SN w wyroku z: 17 grudnia 2004 r., sygn. akt II CK 276/04, 12 stycznia 2012 r., sygn. akt II CSK 203/11; 5 listopada 2004 r., sygn. akt II CS 478/03; ale też z 28 stycznia 1970 r., sygn. akt I PZ 2/70), albowiem złożenie wniosku stanowi warunek konieczny skutecznej egzekucji.

Należy jednak podnieść, że bieg przedawnienia przerywa jedynie czynność skuteczna z punktu widzenia prawa procesowego (vide: wyrok SN z dnia 18 lutego 2005 r., V CK 467/04, Monitor Prawniczy rok 2005, nr 6, str. 275, SN w wyroku z 23 stycznia 2008 r., sygn. akt V CSK 386/07). Biegu przedawnienia nie przerywa więc np. złożenie wniosku następnie zwróconego, gdyż pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z jego wniesieniem (art. 130 § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.), czy też cofniętego (art. 203 § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.) (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 marca 2013 r., VI ACa 1214/12, opubl. L.). Dopiero zatem wniosek powoda nadany w dniu 4 lutego 2011 roku był procesowo skuteczny, gdyż doszło do jego merytorycznego rozpoznania.

Niewątpliwie bieg terminu przedawnienia roszczenia dochodzonego niniejszym pozwem został po raz pierwszy przerwany złożeniem wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w sprawie II 1 Co 2873/11 (art. 123 § 1 k.c.) w dacie skutecznie złożonego wniosku, to jest w dniu 4 lutego 2011 roku, po czym termin ten rozpoczął bieg na nowo od daty uprawomocnienia się tego postanowienia w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności (...) w dniu 3 marca 2011 roku (art. 124 § 2 k.c. – vide: uchwała SN z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03, OSNC 2005/4/58, OSP 2007/9/106, Wokanda 2004/10/1, Wokanda 2004/3/2, Biul.SN 2004/1/7, Pr.Bankowe 2004/12/7, M.Prawn. 2004/22/1045 i wyrok SN z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 203/11, LEX nr 1125087, OSP 2014/6/60).

Pozwany podnosił, że upływ trzyletniego terminu przedawnienia nastąpił w dniu 3 marca 2014 roku (tj. po upływie 3 lat od daty nadania klauzuli wykonalności (...)), jednakże wbrew twierdzeniom pozwanego nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie było jedynym zdarzeniem, które przerwało bieg przedawnienia roszczenia dochodzonego w tym procesie. Należy bowiem podkreślić, że wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie tego tytułu z dnia 19 lipca 2011 roku wywołał skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym, gdyż pochodził od wierzyciela, którego osobę wskazuje tytuł egzekucyjny i na rzecz którego temu tytułowi została nadana klauzula wykonalności (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 26 czerwca 2015 r., I ACa 693/14, LEX nr 1798721).

Ponadto termin przedawnienia po jego przerwaniu biegnie na nowo od daty uprawomocnienia się orzeczenia, kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 124 § 2 k.c. (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 21 listopada 2012 r., I ACz 953/12, OSA/S.. 2013 nr 1, str. 31, opubl. L.). Przedawnienie nie zaczyna biec na nowo, dopóki postępowanie nie zostanie zakończone, następuje więc przesunięcie nowego początku biegu terminu przedawnienia aż do czasu zakończenia postępowania, którego wszczęcie było przyczyną przerwy, czyli przerwa biegu terminu przedawnienia trwa aż do zakończenia postępowania egzekucyjnego, albowiem czynnością przerywającą bieg przedawnienia przedsięwziętą w celu zaspokojenia roszczenia jest niewątpliwie wniosek o wszczęcie egzekucji (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 18 czerwca 2015 r., I ACa 301/15, opubl. L.). Bieg przedawnienia przerwany na skutek wszczęcia egzekucji biegnie na nowo od daty prawomocnego umorzenia egzekucji (art. 823 i n.) (zob. K. Piasecki, Kodeks cywilny. Komentarz. Księga pierwsza. Część ogólna, Komentarz do art.124 Kodeksu cywilnego, Zakamycze, 2003, opubl. LEX).

Po raz kolejny bieg terminu przedawnienia został przerwany zatem złożeniem przez pierwotnego wierzyciela w dniu 19 lipca 2011 roku (data wpływu do Kancelarii Komornika Sądowego) wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanemu B. B. (1), w sprawie sygn. akt Km 550/14. Jednakże jak wspomniano wyżej termin ten nie biegnie w czasie trwania postępowania egzekucyjnego albowiem zaczyna biec na nowo dopiero od dnia umorzenia tego postępowania (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 lutego 2015 r., I ACa 979/14, opubl. L.).

Nadto można zasadnie twierdzić, że po umorzeniu postępowania egzekucyjnego, przedawnienie rozpoczęłoby bieg na nowo (art. 124 k.c.) jednak w tych samych granicach podmiotowych wynikających z tytułu wykonawczego. Należy podzielić występujący w orzecznictwie pogląd, iż brak podstaw do twierdzenia, że skutek rozpoczęcia biegu przedawnienia na nowo po umorzeniu postępowania egzekucyjnego może odnosić się do sytuacji, gdy uprawnionym do wszczęcia ponownej egzekucji jest już inny niż wymieniony w pierwotnym tytule wykonawczym wierzyciel (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 26 czerwca 2015 r., I ACa 693/14, LEX nr 1798721).

W sprawie niniejszej postanowieniem z dnia 17 czerwca 2015 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi M. J., w sprawie toczącej się po przekazaniu pod sygn. Km 550/14, stwierdziła, że postępowanie egzekucyjne prawa użytkowania wieczystego oraz prawa własności budynków stanowiących odrębną nieruchomość umorzyło się z mocy samego prawa na podstawie art. 823 k.p.c. Postanowiono nadal prowadzić postępowanie egzekucyjne w zakresie kosztów egzekucyjnych.

Pozew w przedmiotowej sprawie został wniesiony do Sądu w dniu 14 listopada 2014 roku, a zatem do dnia wytoczenia powództwa termin przedawnienia nie rozpoczął swojego biegu na nowo po kolejnym przerwaniu, w związku z czym zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia podniesiony przez pozwanego Sąd uznał za bezzasadny.

Ponadto w ocenie Sądu wykazana została zarówno wysokość roszczenia, jak i skuteczność nabycia wierzytelności. Na marginesie tylko należy dodać, że co prawda złożony do akt sprawy wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego (...) stanowi jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie, zaś przepis art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U 2014 r., poz. 157, j.t.) wprost pozbawia wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia

15 października 2015 r., I ACa 492/15, LEX nr 1842189). Jednakże strona powodowa pozostałymi przedłożonymi i wskazanymi wyżej dowodami z dokumentów zdołała wykazać istnienie dochodzonego przez nią roszczenia.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych wyżej regulacji, sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 125.718,63 zł, na którą złożyła się: kwota 91.334,36 zł z tytułu kapitału (niespłacona kwota należności głównej) oraz kwota 34.384,27 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Zgodnie bowiem z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłuższej sumy. Nie dotyczy to jednakże pożyczek długoterminowych udzielanych przez instytucje kredytowe (§ 2). Z chwilą kapitalizacji zaległe odsetki stają się częścią należności głównej, od której z ograniczeniami wynikającymi z art. 482 k.c. należą się odsetki za opóźnienie za dalsze okresy (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2015 r., V CSK 732/14, LEX nr 1925814).informacje o jednostce

O odsetkach w wysokości odsetek ustawowych orzeczono w oparciu o przepis art. 481 § 1 k.c., zasądzając je od powyżej wskazanej kwoty od dnia 14 listopada 2014 roku (tj. od dnia wytoczenia powództwa) do dnia zapłaty. Sąd przyjął, że pozwany pozostawał i pozostaje w opóźnieniu w spełnieniu swojego świadczenia, powód zaś żądał zasądzenia odsetek ustawowych i żądania tego nie zmienił, mimo zmiany przepisów dotyczących odsetek wprowadzonej ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1830).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i kosztów celowych. Strona pozwana jako przegrywająca proces została obciążona obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda kwoty 9.922,65 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Na koszty te złożyły się: opłata sądowa w wysokości 6.286 zł, kwota 3.600 zł stanowiąca wynagrodzenie pełnomocnika procesowego ustalone w oparciu o § 6 pkt. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013, poz. 490), opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz kwota 19,65 zł- tj. koszt opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności poniesionej w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.

Dnia 20 czerwca 2016 roku